

Jézus keresztútja a családban

I. Pilátus halálra ítéli Jézust.

A család a legszigorúbb ítélkező hely. De melyikünk Pilátus és melyikünk Jézus? Minden helyzetben más és más. Uram, ha Pilátusként igazságtalanul ítélkeznék családtagjaimról, juttasd eszembe, hogy semmi hatalmam, semmi tekintélyem, semmi jogom nem lenne, ha nem kaptam volna tőled, akár a házasság szentségében, a szülői tisztségben vagy a gyermek jogán. De ezt nem hatalmaskodó (basáskodó) uralkodásra, ítélkezésre, zsarolásra kaptam, hanem a szeretet féltő, gondoskodó, a másikkal törődő irgalmasságára. Szeretteim felemelésére és nem lesújtására. S ha Jézusom, én vagyok, akit a család ítélete sújt, add, hogy a te türelmeddel viseljem. Ne vágjak vissza, ne sértődjek vérig, ne essek kétségbe, hanem a tőled tanult alázattal fogadjam, érted és értük. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

II. Jézus vállára veszi a keresztet.

Minden családnak van saját keresztje. Minden családtagnak is van saját keresztje. Merjük-e felvenni és egymásért hordozni? Uram, sokszor nehezemre esik a családban a másik elfogadása, rossz szokásainak, hangulati kitöréseinek, önző viselkedésének elfogadása. Mindez nehéz keresztet jelent számomra. Jobb lenne lerázni magamról, nem venni róla tudomást. Elmenekülni előle. De hát nem azért helyeztél ebbe a családba, hogy idegenül, ridegen elzárkózzam mindentől, ami számomra kellemetlen, sőt azt akarod, hogy veled együtt felvegyem családunk keresztjét. Számomra a családom elfogadása lesz az üdvösség útja, még ha sokszor keresztet is jelent. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

III. Jézus először esik el a kereszt súlya alatt.

Az élet terhe engem is földre sújt. A család is néha nyomasztó teher. És én is

hányszor vagyok teher családom számára. Ha mellettem esik valamelyik családtag, bűnével, gyarlóságával, vajon nem tekintek rá úgy, mint a farizeus: "Én bezzeg nem vagyok ilyen! Saját maga okozta, viselje is a kínját!" Meglátom-e, hogy benne, Jézus, te estél el? Mert akkor nem lehetek részvétlen iránta, még ha a családi kötelék nem is indított volna együttérzésre. És amikor én esem el, mennyire várom, hogy fölsegítsenek! Vagy elfogadom egyáltalán, hogy segítségemre siessenek? Nem zárkózom magamba bűneim önérzetével, mondván, majd én magam megjavulok, majd én magamtól fölkelek? Segíts megérteni, Uram, hogy egymás nélkül nem jutunk tovább családunk keresztútján sem. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

IV. Jézus szent anyjával találkozik.

Az anyák fájdalmának állomása ez. Az anyák titkának állomása ez. Az anyák sorsának megszentelése ez az állomás. Az anya a szíve alatt hordott magzatot fájdalommal hozza világra. De fájdalomra örömmre fordul, amikor meghallja gyermeke sírását. Ez az első titka az anyáknak. Az anyák szíve aggódó fájdalommal van tele, amikor látják gyermekük betegségét, fájdalmát, lelki gyötrődését, vagy mások bántják gyermekét. Úgy tud mellettünk lenni, hogy néma jelenléte is gyógyít, vigasztal. Ez az anyák másik titka. De az anyák legnagyobb fájdalma, ha elveszítik gyermeküket. Nemcsak ha meghal, hanem ha bűnben él, vagy ha hátat fordít a szülői szeretetnek. De az anyák még ilyenkor sem hagyják magukra gyermekeiket, lélekben utánuk mennek, és első szóra visszafogadják őket. És ez az irgalmas megbocsátó szeretet az ő legnagyobb titkuk. Ne éljünk vissza vele, de ha kell, éljünk vele. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

V. Cirenei Simon segít vinni Jézusnak a keresztet.

Ez a családapák állomása. Ez az állomás az apák áldozatának megszentelése. Itt megérthetjük az édesapák keresztthordozását is. A családjáért dolgozó apák szeretete és felelőssége Isten szemében is nagy jelentőségű. Hiszen a teremtő Atya, saját gondoskodó jóságát oltotta az apák szívébe. A munka fáradtságát és örömét szenteli meg, ha nemcsak családjáért teszi, hanem Jézusért is. Cirenei Simon fiai a Szentírás szerint követték apjukat a Krisztus-követésben. Ez a nagy titka ennek az állomásnak, amelyet először még a Cirenei sem értett meg, ezért vonakodott a kerestől. Csak akkor kívánhatja egy szülő gyermekétől, hogy vallásos legyen, ha először ő maga jár Krisztus nyomában. Csak akkor teljesíti szülői

gondoskodását, ha gyermekei legdrágább kincsével és jövőjüknek legfontosabb mozzanatával is törődik: a gyermekei lelkével és az örök üdvösségével. Ettől a kereszttől nem szabad vonakodniuk. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak.

A kendőt nyújtó szeretet állomása ez. A leleményes szereteté. A Krisztus arcát lelkünk kendőjére másoló szereteté. Milyen eszköztelenül élt és tevékenykedett Jézus. Megmutatta, hogy nem kell sok dolog, nem kellene drága eszközök, hogy szívünk szeretetét egymásnak kifejezzük, jelezzük. Mindig akad egy kendőnyi dolog a házban, hogy a családtagok könnyeit letöröljük, bánatát, fájdalmát enyhítsük. A szeretet leleményes, hirdeti Szent Pál a korintusi levélben. Csak ne legyünk érzéketlenek mások iránt, csak nem rejtőzzünk el önzésünk csigaházába. Ne sajnáljuk egymástól a kendőnyi időt, szeretetet, hogy Krisztus arca kirajzolódhasson lelkünk kendőjén. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

VII. Jézus másodszor esik el a kereszt terhe alatt.

A viszonzatlan szeretet titkának állomása ez. A viszonzást nem váró szeretet titka ez. Nem a kamatozó szereteté, hanem a pazarlóé. Hányszor nyomnak földre azok a fájdalmak, amelyeket szereteteimtől kell elszenvedni. Mert ha még ellenségeim tennék ezt velem, azt még elviselném, mondja a zsoltáros is, de hogy a barátaimtól, sőt családtagjaimtól, az lesújt újra. Sokszor fáj a viszonzatlan szeretet, a hálátlanság. A gyermek részéről elfelejtett sok-sok szülői áldozat. Az évtizedek együttléte után eldobott házastársi hűség. A magukra maradt idős apák és anyák reménytelensége. De Jézust is éppen azok hagyták el, akiket szeretetével legjobban kitüntetett. Ő is beleroskadt, de aztán újból felállt és továbbment, hogy megtanítsa arra, hogy a szeretetért sohase várj hálát, viszonztszeretetet, mert a szeretetet nem kamatoztatni kell, hanem pazarolni. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

VIII. Jézus szól a síró asszonyoknak.

A könnyek hatalmának állomása ez. A sírás titkának megfejtése hangzik el itt. És ez nemcsak az asszonyok privilégiuma. "Sírjatok magatok és gyermekeitek miatt!" Magunk miatt, mert hűtlenek voltunk Istenhez, mert hűtlenek voltunk társunkhoz, mert nem szeretjük eléggé a ránk bízottakat, mert saját vágyainkat akartuk mindenáron megvalósítani, mert féltünk önmagunkat egészen odaadni. A gyermekek miatt, akiket nem vállalt világra hozni az édesanyjuk, akiket eldobott, elhagyott az önzés vagy félelem, akiket nem vártak szeretettel a szülők, akiket most sem szeretnek a családban, akiknek lelkével nem törődik senki. A könny nem szégyellni való dolog, hanem nagy titok. Az anyák könnyét még Isten is engedi maga fölé hatalmasodni. És nemcsak az anyákét. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszttel.

A legsúlyosabb elesés állomása ez. A másokat is magával rántó zuhanás veszélye. És a legmélyebb pontról való felkelés titka is. A szenvedélyek rabságának keresztjét egyre több embertársunk és vele családja is hordozza. Legyen az alkoholista vagy a kábítószer rabja, de az önpusztító játékszenvedély is a legfontosabb szeretetkapcsolatokat zúzza szét, és rántja magával anyagilag, sőt erkölcsileg is a családot. De a legreménytelenebb helyzetből is van kiút. A harmadik eleséséből való felállással biztatsz minket erre. Beléd vetett mély hittel és bizalommal, beléd kapaszkodva mi is fel tudunk állni. De adj erőt a családtagoknak is, feleségeknek, férjeknek, gyermekeknek, szülőknek, hogy ne hagyják magára a gyengét, elesettet. Ne taszítsák ki a család védő szeretetéből, hanem együtt álljanak fel. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

X. Jézust megfosztják ruháitól.

Nemcsak a ruhátlanság megalázottsága, nemcsak az önmagunkból való kivetkőzés, de az önmagát elosztó szeretet állomása is ez. Micsoda szégyen a ruhátlanság szegénysége, a kiszolgáltatottság tehetetlensége. A divatozás által pedig éppen az ilyen elesettek iránti érzékünket vesztjük el. De micsoda lelki szegénységre vall az önmagát lemeztelenítő szemérmertlenség vagy az önmagából kivetkőző erőszakosság. Az önmagát csak megvalósítani akaró önzés, önteltség is megfosztja az embert önmagától, és nem marad mit adni. "Semmit sem ad, aki mindent oda nem adott". Jézus mindent odaadott, még utolsó ruhadarabját is. Az igazi szeretet

nem méricskél. Boldog házasság és család is ott terem, ahol mindnyájan a másikat akarják elsősorban boldoggá tenni és nem a saját boldogságukat keresik csupán. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XI. Jézust keresztre szegezik.

A "nincs visszaút" állomása ez. Az összetöretés titkát szegezik ki, hogy mindenki lássa, ez a család és minden közösségi élet alkotmányának legfőbb paragrafusa.

Keresztre szegezettnek lenni egyenlő: elkötelezettnek lenni.

Véglegesen, egymáshoz szegezetten férj és feleség, mint

Jézus és a kereszt. A nincs visszaút legfőbb biztonsága. A

megtartó szeretet legnagyobb erőforrása. Keresztre szegezettnek lenni egyenlő azzal is, hogy családjunk közös meggyőződését vállalom és megvallom, abban hűséggel kitartok akkor is, ha hátránnyal jár, akkor is, a szembe kell menni az egész világgal, akkor is, ha lenéznek érte vagy maradnak tartanak, akkor is, ha bolondnak tartanak. Jézus számára sem volt visszaút, mert ahogyan élete másokért való élet volt, úgy halálát is másokért, értünk vállalta. Ez a krisztusi alkotmány legfőbb paragrafusa. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XII. Jézus meghal a kereszten.

A halál titkának feltárulkozása ez az állomás. A szeretet erős, mint a halál, sőt annál is erősebb. A szeretteink elvesztésének fájdalmára ez az orvosság. A család szeretetének és hitének legnagyobb próbája szeretteink halála. Az idős kor, a súlyos betegség természeténél fogva könnyebbé teszi a halál elfogadását. De a váratlanul vagy fiatalon elköltöző családtagok halála szörnyen felháborít, értelmetlennek látjuk és lázadunk. Vannak családok, akik a gyermeket meg akarják óvni a halál szörnyűségétől. Vannak kultúrák, amelyek ki akarják itatni a halál valódiságát az életükből. De csak egy jó megoldás van, szembenézni vele és felvállalni Krisztussal. Akkor nem lesz törés sem a gyermek lelkében, sem a szeretetkapcsolatban, sőt Krisztusban folytonos marad a kapcsolatunk, mely a halálnál is erősebb és tartósabb. Krisztus halála a mi feltámadásunk. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről és anyja ölébe fektetik.

A gyermekét elvesztő anya állomása ez. A természet rendjét felforgató titok. A kereszttől való megszabadulás mégsem a végső megoldás. Az élet rendje szerint

úgy kellene, hogy történjen, hogy a gyermekek temetik el a szüleiket, és nem fordítva. Mégis hányszor felforgatja a kíméletlen halál ezt a rendet. Hány édesanya tartotta már karjában gyermekét Mária óta. E mérhetetlen fájdalomra nincs sem emberi magyarázat, sem földi vigasz. A halált tartani ölkben, ahonnét az élet fakad? Csak isteni magyarázat van rá: "nem hal meg örökre, fiad él, fel fog támadni". Ez az isteni válasz. Sokszor megszabadulunk a kereszttől, de mit sem használ, ha a halál foglyai maradunk. Önmagában ez még nem elég. Szívünk többre vágyik! Ezt a többre vágyást ki ne oltsátok lelketekből, gyermekeitekből. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XIV. Jézust sziklasírba temetik.

A sírok titkának állomása ez. A földbe hulló mag bátorságának titka ez. Az Isten hallgatásának beszédes üzenete ez. A sír bejárata elé még követ is gördítenek, mely elzárja a bent levő és a kint levők egymás felé vezető útját. A kő elhomályosítja a látást életünk nehéz, sötét pillanataiban, amikor szeretteink sírja fölött állunk. Erősen próbára teszi hitünket, hogy igazak-e Jézus szavai az örök életről. Legyen a családban ilyenkor valaki, akinek eszébe jut a földbe hulló mag sorsa, amely csak akkor hoz új termést, ha látszólag elpusztul, belehal, odaadja addigi életét. Szeretteink halála csak innét nézve veszteség, onnét az új élet gazdagsága. Legyen bátorságunk Krisztus ígéretére hivatkozni, hogy aki benne hisz, nem hal meg örökké. Egymás apostolai legyünk akkor is, amikor látszólag hallgat az Isten, látszólag távol van, de valójában soha nincs olyan közel hozzánk, mint a fájdalomban, amikor soha nem tapasztalható új titkokat tár föl hallgatásában. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XV. Jézus harmadnapra feltámad.

Föltámadt Jézus, te a világ kiszolgáltatottsága elől a család védő menedékébe jöttél e földre. Erősítsd meg a mi családjainkat is, hogy menedékei legyenek tagjaiknak, és otthonos legyél bennük te magad is. Add, hogy a család védelmében meg tudjunk küzdeni a világ rossz hatásaival, legyen erőnk a kereszt hordozására. Taníts meg, velünk élő Jézusunk, otthonainkat megbecsülni, a családi összetartást, a szeretet és tisztelet erényét növelni, a családi értékeket megőrizni. A szülők Szent József és a Boldogságos Szűz Mária példáját követve szeressék egymást és gyermekeiket, de mindenek előtt téged, mennyei Atyánk. A gyermekek az Úr Jézus őszinte, valóságos gyermeki lelkületéből tanuljanak igazi engedelmisséget szüleik és mennyei Atyánk iránt. Most különösen azokért ajánljuk fel keresztutunkat, aki családunkban a legnehezebb keresztet hordozza (rövid csendben mondjuk el, ki az). Fogadd el egyházközségeink minden családjáért ezt a keresztutat. Ámen. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!